

GAZETA GIEŁDOWA

TYGODNIK FINANSOWO-GIEŁDOWY I GOSPODARCZY

Doniosłe zmiany przepisów dewizowych

W dn. 7 b. m. wydany został dekret Prezydenta Rzeczypospolitej, a w dn. 10 b. m. rozporządzenia Ministra Skarbu „uszczelniające polską ochronę dewizową”. Oba akty prawodawcze mają na celu usunięcie szeregu dotychczasowych niejasności i spornych zagadnień dewizowych, oraz — ta część nowelizacji posiada szczególną doniosłość — zgłoszenie i odsprzedanie władzom mienia, posiadanego za granicą.

Przed wszystkim, zaznaczymy w krótkości, jakie to niejasności i sporne zagadnienia, pozostałe w dekretach z 26 kwietnia z 29 sierpnia 1936 r. oraz z 3 października 1938 r., zostały usunięte. Nie wdając się w porównanie tekstów, co miało by jedynie już teoretyczno-prawne znaczenie i zresztą za daleko by nas zaprowadziło, ustalmy, jaki jest w chwili obecnej, po dokonaniu ostatecznej nowelizacji, faktyczny stan rzeczy.

A więc, zakazane są wszystkie bez wyjątku **transakcje**, w wyniku których następuje przeniesienie własności lub posiadanie zagranicznych środków płatniczych lub złota.

Komisja Dewizowa wydaje swe postanowienia **według swobodnego uznania**.

Istniejący dotąd zakaz wywozu złota uzupełniony został zakazem wywozu za granicę **platyny**, przerobionej i nieprzerobionej oraz **kamieni szlachetnych** i innych **klejnotów**. Na razie jednak w tym przedmiocie **nie zostały wydane przepisy wykonawcze**.

Dotychczasowe przepisy zakazujące stawiania do dyspozycji cudzoziemców środków płatniczych i dokonywania wypłat z ich polecenia zostały uzupełnione w tym sensie, że i udzielenie cudzoziemcowi pełnomocnictwa do odbioru lub dysponowania środkami płatniczymi jest zakazane.

Najważniejsze „**novum**” a, jak niektórzy komentatorzy dotychczasowych przepisów chcą, tylko „**sprecyzowanie** będącego już w mocy prawa dewizowego, dotyczy **dysponowania** mieniem, posiadanym za granicą.

Odtąd istnieje wyraźny zakaz dysponowania wszelkimi posiadanymi za granicą należnościami, środkami płatniczymi, złotem, papierami procentowymi i dywidendowymi w walucie obcej, książeczkami osz-

zczędnościowymi, nieruchomościami i prawami majątkowymi. W ten sposób zostało wprowadzone t. zw. „**unieruchomienie**” majątku zagranicznego.

To „unieruchomione” mienie zostało nakazane do „**zameldowania**” we wszystkich wyliczonych wyżej postaciach, nie tylko w sposób ramowy, przepisem „**blankietowym**”, lecz i w sposób ustalający zakres tego obowiązku drogą rozporządzenia wykonawczego z 10 b. m.

Rozporządzenie to nakazuje osobom zamieszkałym lub mającym siedzibę w kraju do **zgłoszenia w Banku Polskim** do dn. 10 grudnia r. b. wszelkiego rodzaju mienia, posiadanego za granicą łącznej wartości ponad 5 tys. zł., w szczególności pieniędzy zagranicznych, złota, papierów procentowych i dywidendowych zagranicznych i krajowych opiewających na walutę zagraniczną, kuponów od takich papierów, wszelkich należności od zagranicznych nieruchomości i wszelkich praw majątkowych, udziałów w przedsiębiorstwach, przy czym nieruchomości — bez względu na wartość.

Wolni od zgłaszania są obywatele państw, które nie wprowadziły u siebie analogicznych przepisów lub które tego rodzaju przepisy nie stosują do obywateli polskich.

Ważnym jest zapewnienie, że zakomunikowane dane **nie będą podane do wiadomości władzom skarbowym**.

Co do „**zaofiarowania do skupu**” Bankowi Polskiemu mienia, wyszczególnionego wyżej i zgłoszonego, to samo zgłoszenie tego mienia jest już równoznaczne z zaofiarowaniem jego do skupu.

Jednakże tylko **pieniądze zagraniczne i złoto** zostaną przez Bank Polski skupione niezwłocznie. Co do papierów wartościowych i należności od zagranicy, to rozporządzenie przewiduje, że należy je „**zlecić**” Bankowi Polskiemu do sprzedaży i inkasa — na żądanie. Nieruchomości nie będą skupywane ani zlikwidowane.

Kursy stosowane do obliczeń zasadniczo będą urzędowe, Komisja Dewizowa wszakże jest uprawniona do stosowania kursów innych, niż urzędowo.

Sankcje karne, którymi opatrzone zostały powyższe przepi-

sy, są bardzo surowe: do 5 lat więzienia i do 200 tys. zł., grzywny oraz konfiskata całego mienia niezgłoszonego.

Co do celu wydania najważniejszej części przepisów, mianowicie dotyczącej „**zgłoszenia i zaofiarowania do skupu** mienia posiadanego za granicą oraz wszelkich należności od zagranicy”, to urzędowo cel ten został wskazany, jako: „**koncentracja zasobów zagranicznych, posiadanych przez społeczeństwo**” i „**oddanie do dyspozycji zagranicznych rezerw firm i osób prywatnych**” — „**dla potrzeb gospodarstwa narodowego**”.

W rzeczy samej, Rząd stoi w obliczu niemal bezmiernych potrzeb inwestycyjnych kraju, którego zaniedbanie z winy warunków historycznych jest rażące. Polska posiada dosyć wolnych rąk roboczych, dosyć sił technicznych, dosyć żywności, posiada jednak tylko niektóre zasadnicze surowce w wystarczającej ilości, innych zaś nie posiada wcale, wreszcie, wyrabia tylko niektóre środki produkcyjne, jak maszyny, narzędzia, aparaty, środki transportowe, urządzenia techniczne. Za przywóz niezbędnych surowców przemysłowych i środków produkcyjnych musi płać eksportem własnych towarów lub złotem resp. dewizami. Eksportem płać jest coraz trudniej

w obecnych warunkach handlu międzynarodowego. Poza tym trzeba mieć dosyć towarów na sprzedaż i trzeba móc je ofiarowywać po cenach konkurencyjnych. Nie zawsze to jest możliwe wobec coraz większych potrzeb inwestycyjnych kraju. Posiadanie złota i dewiz jest tedy najpewniejszym sposobem pokrywania nadwyżki koniecznego importu.

Z drugiej strony, niemała ilość obywateli posiada duże zasoby majątkowe za granicą, które zasilają gospodarstwo obce. Jest rzeczą zrozumiałą, że Rząd zdecydował się wreszcie sięgnąć po te zasoby dla zaspokojenia pilnych potrzeb gospodarstwa narodowego. Nie podobna było liczyć na to, że mienie to dobrowolnie zostanie repatriowane; nie pozostało tedy nic innego, jak użyć środka nakazu prawnego.

Chodzi teraz o to, aby wymóc posłuszeństwo temu nakazowi. Doświadczenie krajów obcych dowodzi, że nie jest to sprawa łatwa. Sądzymy, że perswazja i stała propaganda wiele dobrego mogłyby zdziałać, tej metody apelującej do patriotyzmu, obowiązku obywatelskiego, uświadomienia sobie dobra ogólnego i ważności planowanych robót nie należałoby, zdaniem naszym, zaniedbywać.

R. T.

Budżet inwestycyjny na 1938 rok

Jak się dowiadujemy, ustalony już został w zasadniczych zarysach państwowy budżet inwestycyjny na rok przyszły. Zasadniczo obowiązuje wskazanie, że inwestycje państwowe nie powinny przekroczyć sumy wydatków inwestycyjnych roku bieżącego, t. j. 800 mil. zł.

Z sumy tej około 200 mil. zł. zostanie pokrytych przez wykorzystanie zasobów rynku sztywnego, około 170 mil. stanowią będą inwestycje wydzielone z budżetu ogólnopaństwowego, około 100 mil. dostarczy Fundusz Pracy, reszta pokryta zostanie z emisji biletów skarbowych, z sum uzyskanych przez

koleje jako zwrot zaległości niemieckich za tranzyt z Prus Wschodnich i z innych drobniejszych źródeł.

Wynika z tych informacji, że sfery miarodajne odrzuciły podnoszone ostatnio w prasie gospodarczej koncepcje szerszej akcji ożywienia koniunktury przy pomocy odpowiednich zarządzeń natury kredytowo-pieniężnej. Jak wynikałoby z mowy wicepremiera Kwiatkowskiego, rząd uważałby takie zarządzenia za możliwe jedynie w sytuacji wewnątrzno-politycznej kraju.

Tydzień giełdowy

Cechą charakterystyczną zebrań giełdowych w tygodniu ubiegłym był zupełny brak zainteresowania ze strony uczestników tych zebrań. Wskutek tego we wszystkich działach zarysowała się tendencja słabsza przy obrotach niezwykle ograniczonych.

W dziale dewiz jedynie dewiza na Pragę zyskała 2 gr. Dewizy: na Brukselę, Helsingfors oraz Nowy Jork telegraficzny po lekkich wahanich powróciły do poziomu notowań zeszłotygodniowych. Pozostałe dewizy w mniejszym lub większym stopniu się obniżyły.

W dziale pożyczek państwowych 3% Prem. Poż. Inwestycyjna I em. od połowy tygodnia nieco osłabła. Natomiast serie tejsze emisji z kursu zeszłotygodniowego 92.75 wzmożniły się do 93.25. 3% Prem. Poż. Inwestycyjna II em. po losowaniu (10 b. m.) straciła 2 zł. Ostatniego dnia nie była notowana. Za serie tejsze Pożyczki Inwestycyjnej zapłacono 92.50 wobec kursu zeszłotygodniowego 93.50. 4% Prem. Poż. Dolarowa raz jeden w połowie tygodnia zyskała notowanie wyższe o 25 gr., po czym powróciła do poziomu poprzedniego 42. 4% Poż. Konsolidacyjna w odcinkach większych przejściowo straciła 12 gr., lecz zaraz odzyskała stratę tę. 4% Poż. Konsolidacyjna (odc. drobne) w ciągu całego tygodnia utrzymywała się przy kursie zeszłotygodniowym. 4½% Wewnętrzna Poż. Państwowa straciła w porównaniu z tygodniem ubiegłym 50 gr. 5% Poż. Konwersyjna notowana była pod koniec 67.75 wobec kursu zeszłotygodniowego 69. Za nie wielką partię tejsze pożyczki w odcinkach 100 złotych zapłacono 67.50. Kursu tego nie zamieszczono na cędzie, gdyż rozchodziło się o drobną sumę. 5% Konwers. Poż. Kolejową (odc. drobne) nabywano po 65.50.

W dziale prywatnych papierów lokacyjnych 4½% L. Z. Tow. Kred. Ziemijskiego w Warszawie V serii pozostały bez zmiany na poziomie 64, raz jeden straciły z tego 25 gr., lecz wkrótce odzyskały kurs poprzedni. Za listy tegoż Towarzystwa 1000-złotowe płacono o 50 gr. wyżej. 4½% L. Z. Tow. Kred. Ziemijskiego we Lwowie (55-letnie) straciły 50 gr. 4½% L. Z. Poznańskiego Ziemijskiego Kredyt. lit. L. w ciągu tygodnia zyskały 75 gr. 8% L. Z. Tow. Kredyt. Miejskiego w Warszawie (stare) zmian nie wykazały. 5% listy tegoż Towarzystwa z 1933 r. częstym ulegały wahanom i w rezultacie kurs końcowy był niższy o 50 gr. od zeszłotygodniowego. 5% listy zastawne z 1936 r. w ciągu dnia ostatniego straciły 1 zł. 5% L. Z. m. Łodzi z 1933 r. początkowo zyskały 25 gr., w końcu zaś obniżyły się o 1 zł.

Obligacjami komunalnymi do transakcji nie doszło.

W dziale akcyjnym pod koniec tygodnia wystąpiła tendencja słaba z wyjątkiem akcji bankowych oraz Cukrowych. Akcje Banku Polskiego wzmożniły się o zł. 2.50. Akcje Banku Zachodniego zyskały zł. 1.25. Akcje Warsz. Tow. Fabr. Cukru zwykowały o 50 gr. Pozostałe akcje w mniejszym lub większym stopniu się obniżyły.

RUCH KURSÓW

Dewizy. Amsterdam 289.25 — 289.05 — 289.30; Bruksela 90.05 — 90.10; Helsingfors 11.16 — 11.14 — 11.16; Kopenhaga 113 — 113.05 — 112.90; Londyn 25.31 — 25.33 — 25.25; Nowy Jork czek 5.31½; Nowy Jork telegraficzny 5.31¼ — 5.32; Oslo 127.10 — 127.20 — 126.80; Paryż 14.18 — 14.14; Praga 18.25 — 18.27; Sztokholm 130.45 — 130.50 — 130.20; Zurych 120.70.

Papiery państwowe: 3% Prem. Poż. Inwestycyjna I em. 84.25 — 83.63; serie I em. 93 — 93.25; 3% Prem. Poż. Inwestycyjna II em. 83; serie II em. 92.50; 4% Prem. Poż. Dolarowa 42 — 42.25 — 42; 4% Poż. Konsolidacyjna (odc. większe) 67 — 66.88 — 67; (odc. drobne) 66.75; 4½% Wewnętrzna Poż. Państwowa 1937 r. 65.25 — 65.38 — 65; 5% Poż. Konwersyjna 68.50 — 67.75; 5% Konwers. Poż. Kolejowa (odc. drobne) 65.50; L. Z. Państw. Banku Rolnego: 7% — 83.25; 8% — 94; L. Z. i Oblig. Banku Gospod. Krajowego: 5½% — 81; 6% — III em. 97;

7% — 83.25; 8% — 94; 8% Oblig. Budowl. 93.

Prywatne papiery lokacyjne: 4½% L. Z. Tow. Kredyt. Ziem. w Warszawie V ser. 64 — 63.75 — 64; (1000 zł.) 64.50; 4½% L. Z. Tow. Kredyt. Ziem. we Lwowie (55-letnie) 64; 4½% L. Z. Poznań. Ziem. Kredyt. lit. L. 64.75; 5% L. Z. Tow. Kredyt. Miejsk. w Warszawie: (stare) 78.75 — 78.50; z 1933 r. 73.50 — 74.50 — 73.25 — 73.50; (1000 zł.) 74.50 — 74.25; z 1936 r. 73 — 72; 5% L. Z. m. Łodzi 1933 r. 66 — 66.25 — 65 — 65.25.

Akcje: Bank Polski 125.50 — 128; Bank Zachodni 37.50 — 38.75; Warsz. Tow. Fabr. Cukru 36.75 — 37.25. Warsz. Tow. Kopalni Węgla 36.25 — 34.50; Lilpop, Rau i Loewenstein 88.50 — 89.25 — 87.50; Modrzejów 21.50 — 21; Norblin 99; Ostrowiec 63.50 — 65.25 — 64.50; Starachowice 43.25; Żyrardów 61.50 — 62.50 — 60.50; Haberbusch i Schiele 52.50 — 53.50 — 53.25.

KURSY NIEURZĘDOWE

Papiery procentowe: 3% Renta Ziemska: 5000 zł. 52.75 — 53.50 — 52.50 — 53; 1000 zł. — 53.75 — 54 — 53.50 — 53.75; 500 zł. — 59 — 58.50 — 59; 100 zł. — 86 — 85 — 86; 4½% L. Z. Wileńskiego Banku Ziemijskiego I — II em. 64.50.

Akcje: Cerata 34; Kijewski i Scholtze 16 — 17; Przemysł Chemiczny 42 — 43; Sole Potasowe 30; Radocha 55 — 60; Puls 81 — 82; Strem 36; Spiess 38 — 39; Nitrat 183; Grodzisk 68 — 70; „Elektryczność” (ekupon) 74; P. T. E. (100 zł.) 28; Elektrownia Dąbrowiecka 57; Elektrownia Krakowska 36; Elektrownia w Pruszkowie 65; „Siła i Światło” 65; Brześć Kujawski 300; Ciechanów 52.25; Chodorów 93 — 94; Ostrowite 50 — 51; Strzyżów 70; Trawniki 85; „Firley” 9; Wysoka 50; Wołyń 30; Cegielski 44; Pierwsza Fabr. Lokomotyw 72; Parowozy (pobrane) 1.20; Pocisk 110 — 112; Rohn i Zieliński 40; Rudzki 11.50; Zieleniewski 60 — 62; Nobel V em. 32; „Elabor” 43 — 44.25; Jabłkowscy 37.50 — 38; Mirkowska Fabr. Papieru 78; Tomaszowska Fabr. Jedwabiu 160.

Obroty na giełdzie pieniężnej w Warszawie w październiku 1938 r.

W miesiącu październiku r. b. 479 tys. (zł. 526 tys.): 5% z 1936 r. na zł. 176 tys.; (zł. 12 tys.), 5% z 1925 r. na zł. 124 tys. (zł. 37 tys.), 4½% tegoż Towarzystwa pozostały na poziomie nie zmienionym — zł. 10 tys.

W dziale listów prowincjonalnych 5% m. Łodzi z 1933 stanowią nadal największą pozycję zł. 96 tys. (zł. 111 tys.), 5% m. Lublina z 1933 r. wykazały zł. 26 tys. (zł. 2 tys.), 5% m. Radomia z 1933 r. zł. 18 tys. (zł. 21 tys.), 5% m. Częstochowy z 1933 r. — zł. 4 tys. (zł. 3 tys.), 5% m. Kalisza oraz Kielc z 1933 r. po zł. 3 tys., 5% m. Piotrkowa z 1933 zł. 2 tys. Na inne listy przypadło zł. 20 tys. (zł. 22 tys.).

Obligacji miejskich zakupiono na zł. 76 tys. w tym 6% na zł. 36 tys. (zł. 86 tys.), 5½% — na zł. 13 tys. (zł. 1 tys.), na inne obligacje przypadło — zł. 27 tys. (zł. 53 tys.).

W dziale akcji bankowe, stanowiły zł. 311 tys. (zł. 432 tys.), w tym akcje Banku Polskiego wynosiły zł. 300 tys. (zł. 402 tys.), pozostałe banki — zł. 11 tys. (zł. 30 tys.). Z innych działów dział metalurgiczny był najbardziej ożywiony. Zakupiono akcji Lilpop, Rau i Loewenstein na zł. 196 tys. (zł. 303 tys.), Starachowice na zł. 183 tys. (zł. 193 tys.), Modrzejowa i Ostrowieckich po zł. 146 tys. (w miesiącu poprzednim pierwsze wynosiły zł. 127 tys., drugie — zł. 111 tys.), Norblin. Buch i Werner — zł. 29 tys. (zł. 10 tys.).

Z akcji górniczych Warsz. Tow. Kopalni Węgla sprzedano na zł. 198 tys. (zł. 234 tys.). Z akcji spożywczych — Warsz. Tow. Fabr. Cukru wynosiły zł. 93 tys. (zł. 67 tys.), Haberbusch i Schiele — zł. 43 tys. (zł. 13 tys.) i Częstocice zł. 1 tys.

Na akcje Żyrardów przypadło zł. 53 tys. (zł. 70 tys.) i na pozostałe akcje — zł. 1 tys. (zł. 1 tys.).

(Liczby w nawiasach stanowią dane za wrzesień 1938 r.)

Listami zastawnymi i obligacjami bankowymi zawarto transakcji na zł. 820 tys. (zł. 742 tys.), w tym listami zastawnymi Państwowego Banku Rolnego na zł. 132 tys. (zł. 133 tys.), listami zastawnymi i obligacjami Banku Gospodarstwa Krajowego na zł. 624 tys. (zł. 609 tys.), oraz obligacjami Polskiego Banku Komunalnego na zł. 64 tys. 8% listów zastawnych Tow. Kredytowego Przemysłu Polskiego zakupiono na zł. 47 tys. (zł. 93 tys.), listów zastawnych ziemskich na 819 tys. (zł. 716 tys.), listów miejskich zł. 961 tys. (zł. 776 tys.).

Największą pozycję w dziale listów zastawnych ziemskich stanowiły 4½% ziemskie w Warszawie serii V w sumie zł. 751 tys. (zł. 637 tys.), 4% listy ziemskie w Warszawie serii VI wykazały zł. 27 tys. Z listów zastawnych Poznańskiego Ziemijskiego Kredytowego na 4½% lit. L. przypada zł. 16 tys. (zł. 53 tys.), na 4½% lit. K. — zł. 8 tys. (zł. 6 tys.), na 4% tegoż Ziemijskiego Kredytowego — zł. 3 tys. (zł. 9 tys.), na 4½% listy ziemskie we Lwowie (55-letnie) — zł. 14 tys. (9 tys.).

Z listów zastawnych Towarzystwa Kredytowego Miejskiego w Warszawie 5% z 1933 r. zakupiono na zł.

Szczegóły umowy kredytowej z Niemcami

W związku z umową kredytową z Niemcami, która przemysłowa wypowiedziała obawę, że umowa ta może odbić się szkodliwie na stanie naszego przemysłu maszynowego, który w ciągu dwudziestolecia poważnie się rozbudował i uniezależnił nas we wielu dziedzinach od zagranicy.

Pewne przynajmniej uspokojenie pod tym względem stanowią mogą informację o szczegółowych postanowieniach umowy, mających na celu zabezpieczenie interesów przemysłu polskiego. Podług tych postanowień żadne urządzenia lub maszyny już wyrabiane w kraju, nie będą mogły być importowane do Polski na mocy tej ustawy. Wogóle zaś korzystac

z kredytu mają w pierwszym rzędzie instalacje dla gałęzi przemysłu, dotąd wogóle w Polsce nie istniejących (wymienia się m. in. ewentualnie mającą być zbudowaną hutę miedzi i hutę aluminium), oraz dla gałęzi przemysłu, mających zapewniony stały zbytni zagranicą.

O przydzielaniu kredytów decydować będzie komisja, wyznaczona przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu. W komisji tej zasiadać będą m. in. przedstawiciele Ministerstwa Skarbu i Banku Gospodarstwa Krajowego. Przemysł polski posiadać więc będzie możliwość obrony swych interesów, gdyby one, w trakcie wykonywania umowy, miały zostać zagrożone.

Z życia spółek akcyjnych

TOWARZYSTWO SOSNOWIECKICH FABRYK RUR I ŻELAZA SP. AKC. SPRAWOZDANIE.

Walne Zgromadzenie akcjonariuszów Tow. Sosnowieckich Fabryk Rur i Żelaza S. A. zatwierdziło w dn. 9 listopada 1938 r. Rachunek Zysków i Strat, wykazujący zysk zł. 1.667.822.— oraz odpis na kapitał amortyzacyjny zł. 2.663.000.— Z uzyskanego zysku Walne Zgromadzenie przeznaczyło: na kapitał zapasowy zł. 133.425.77, na rezerwę podatkową zł. 581.000.— oraz na dywidendę zł.800.000.— czyli po zł. 4.— od jednej akcji; na rezerwę na różne straty zł. 73.396.36. Datę rozpoczęcia wypłaty dywidendy ustali Zarząd po uzyskaniu zezwolenia na przekazanie sum, potrzebnych na wypłatę dywidendy zagranicą.

PROSZKI
MIGRANT-NEURIN
Kogutek
ZASTOSOWANIE:
GRYPA, PRZEZIEBIENIE
BOLE GŁOWY, ZĘBÓW i t.p.
Ządajcie oryginalnych proszków ze zn. fabry. „KOGUTEK”
GAŚCICKIEGO
tylko w opakowaniu higienicznym w TOREBKACH

Optymizm umiarkowany

(Sprawozdanie z giełd zagranicznych)

Nieco bardziej przyjazne nastroje panowały na giełdach europejskich w ostatnim tygodniu. Przyczynił się do tego fakt — nie powiemy wręcz odprężenia politycznego, brak bowiem było jakichkolwiek wyraźnych symptomów takiego odprężenia — ale przynajmniej braku dalszych incydentów, mogących się stać źródłem nowych międzynarodowych konfliktów. Sprawa kolonii dla Niemiec poszła narazie na warsztat poufnych, dyplomatycznych rozmów — wszelkie więc tarcia, czy też porozumienia na ten temat przestały narazie odbijać się bezpośrednio na nastrojach opinii publicznej, a wraz z nią i na nastrojach kół giełdowych. Wybory amerykańskie przyniosły znaczny sukces anty-rooseveltowców, co również stanowi powód do optymizmu dla międzynarodowych kół finansowych. Wszystko to złożyło się na pewne wy pogodzenie nastrojów. Ale — to wy pogodzenie jest jedynie warunkowe, obwarowane tyłoma zastrzeżeniami i wątpliwościami, mające charakter tak wyraźnie tymczasowy, „dojutrkowy”, że nie sposób na optymiźmie tym opierać jakichkolwiek dalej idących przewidywań. Wypadki soboty i niedzieli, grożące pewnymi nowymi powikłaniami politycznymi, wskazują najlepiej, jak ostrożnie należy traktować optymistyczne nastroje giełd. Tak ostrożnymi są i same sfery giełdowe. Optymizm przejawia się raczej w braku dalszego spadku, w drobnych, nieraz tylko dziesiąte punkta stanowiących o poprawach kursowych, ale transakcje są wciąż jeszcze bardzo skromne, a kursy częściej nominalne, niż odpowiadające pewnym realnym, poważniejszym obrotom.

PARYŻ W WYCZEKIWANIU

Giełda paryska trwała w wyczekiwaniu na „plan Reynaud”. Pogłoski najrozmaitszej treści krzyżowały się ze sobą, wywołując wahania nastrojów, jednak z ogólną tendencją wzwyż. Warto zaznaczyć wzrost kursu akcji przedsiębiorstw kolonialnych. Wiąże się on prawdopodobnie z szeregiem deklaracji kół rządowych i politycznych, wskazujących na znaczenie francuskiego Imperium kolonialnego i konieczność jego maksymalnego

wykorzystania. Jest to fakt szczególnie godny zaznaczenia ze względu na, lansowane w prasie, informacje o jakiejś nowej, międzynarodowej konferencji, mającej dokonać, m. in. kosztem Francji, przydziału kolonii dla Niemiec. W opinii francuskiej informacje tego rodzaju wywoływały ostre protesty, zwłaszcza na prawicy, podczas gdy koła rządowe wskazywały na możliwość pewnych ustępstw wzajemian za uregulowanie wszystkich kwestii spornych. Kursy papierów kolonialnych są najlepszym dowodem, że koła giełdowe Paryża, dobrze naogół poinformowane, nie spodziewają się w żadnym razie daleko idących przesunięć w obecnym kolonialnym stanie posiadania Francji.

W ostatniej chwili nadchodzą wiadomości o ostatecznej redakcji „planu Reynaud”, ujętego w szereg dekretów. Narazie giełdy nie miały jeszcze czasu, by zareagować na ten plan. Sądząc z analizy głównych wytycznych dekretów, powinny go powitać bardzo przyjaźnie. Reynaud przyjął w bardzo znacznym stopniu żądania kół finansowych i przemysłowych. „Uelastycznił” w sposób niezwykłe daleko idący ustawę o 40-godzinnym tygodniu pracy. Skreślił wszelkie postanowienia, przygotowywane przez Marchandeu, nakładające więzy na swobodę ruchu kapitałów. Prawda, podatki zostały częściowo podwyższone, ale zysk z uelastycznienia ustawodawstwa socjalnego powinien więcej niż skompensować powstałą stąd stratę. Nic dziwnego, że prasa umiarkowana mówi bardzo przychylnie o tych dekretach, podczas gdy lewica ostro je atakuje, a nawet pro-rządowa, bliska Daladierowi „L'Oeuvre”, ma w stosunku do nich pewne zastrzeżenia. Dekrety tego typu powinny zasadniczo wywołać gwałtowną zwyczaję na giełdzie.

Pozostaje jednak problem drugi: czy uda się je zrealizować. Niewątpliwie, do ich utrzymania trzeba będzie nowej większości rządowej, w której radykali premiera Daladier stanowić będą już nie skrzydło umiarkowane, a, przeciwnie, lewicę. Kongres marsylski był znacznym krokiem naprzód ku takiej właśnie większości. Ale czy większość ta powstanie już teraz i czy będzie ona dość stała, by móc zapewnić dłuższe trwanie obecnego rządu? Jest to narazie kwestia otwarta. Od tego, jak giełda oceniać będzie perspektywy trwałości „kursu Reynaud”, zależeć będzie nastrojów rynku paryskiego w przyszłym tygodniu.

LONDYN MYŚLI O ZYSKACH ZBROJENIOWYCH

Mimo poważnych różnic politycznych, istniejących nawet wewnątrz rządzącego stronn-

stwa konserwatywnego, Anglia — a wraz z nią i giełda londyńska — staje zdecydowanie pod znakiem dozbrojenia. Różnice dotyczą jedynie metod i zasięgu tego dozbrojenia — zasadniczej jego konieczności nikt nie kwestionuje. Jeden po drugim dział obrony państwa ogłasza plany rozbudowy: podwojenie armii terytorialnej, rozbudowa lotnictwa, nawet dalsza rozbudowa floty, olbrzymie kredyty na obronę przeciwlotniczą. Gospodarczo oznacza to gwałtowny wzrost zatrudnienia w ciężkim przemyśle i w przemyśle metalowym. Produkcja stalowni n. p. wzrosła w październiku, w porównaniu z wrześniem, o 13%. Giełda reaguje na to wzrostem kursów akcji przemysłowych, zwłaszcza akcji zbrojeniowych. Kurs akcji przemysłu metalurgicznego podniósł się wydatnie.

Zbrojenia posiadają jednak i stronę odwrotną: koszty. O kosztach tych mniej się mówi, ale myśli się o nich ciągle. Niewątpliwie z tym faktem związana jest fala nowych pogłosek o dewaluacji funta, szerzących się ostatnio w Londynie. Wskutek tych pogłosek zarówno frank, jak zwłaszcza dolar wykazywały tendencję mocną. Francuski fundusz walutowy skorzystał z tej okazji, by raz jeszcze przycisnąć do muru spekulację. Pod koniec tygodnia zostały jednak wydane półoficjalne oświadczenia dementujące wszelkie pogłoski dewaluacyjne i stwierdzające, że Anglia będzie się starała utrzymać kurs funta na poziomie około 4,75 dol. za 1 ft. szt.

HAUSSE' A NA WALLSTREET

Natomiast na Wallstreet panuje wybitna hausse'a. Przyczynił się do tego szereg okoliczności.

Po pierwsze w życiu gospodarczym Stanów nastąpiła wybitna poprawa. Tak n. p. produkcja żelaza wzrosła z 1,06 mil. t. w czerwcu b. r. na 2,05 mil. t. w październiku, produkcja samochodów 84 tys. we wrześniu na ponad 200 tys. w październiku. Zatrudnienie stalowni przekroczyło 64% zdolności produkcyjnej. Wszystko to stanowi niewątpliwą zapowiedź wzrostu rentowności przedsiębiorstw, a więc — i dywidend od akcji.

Po drugie napięcie polityczne w Ameryce jest mniej groźne niż w Europie. Niewątpliwie, w razie wielkiego konfliktu wojennego w Europie, i Ameryka zostałaby prawdopodobnie weń wciągnięta. Ale nie groziłoby to ruiną życia gospodarczemu Stanów. Przeciwnie, narazie napięcie w sytuacji międzynarodowej ma w Stanach ten jedynie skutek, że skłania do zgody i obopólnych ustępstw wojujące ze sobą koła Big Business z jednej, a admi-

nistracji rooseveltowskiej z drugiej strony. Stąd napięcie międzynarodowe działa w Stanach mniej depresyjnie niż w Europie (choć i w Europie stanowi ono czynnik depresyjny).

Po trzecie wewnątrz — polityczne tarcia w Stanach wykazują tendencję malejącą. Charakterystycznym jest tu fakt, że w ostatnich wyborach również anty-rooseveltowskie stronnictwo republikańskie wysunęło w większości kandydatów, występujących jako zwolennicy New Deal-u i że właśnie ci kandydaci odnieśli spory sukces. Z drugiej strony prezydent Roosevelt podobno ostatnio skłania się bardziej, niż dotąd do uwzględnienia argumentów kół gospodarczych. Tak n. p. ostatnia ustawa o płacach minimalnych i maksymalnych czasie pracy jest podobno stosowana ze znaczną ostrożnością i daleko idącym uwzględnieniem warunków lokalnych. Wszystko to — zwłaszcza w połączeniu z sukcesem republikańców w wyborach do Izby, pozwala przypuszczać, że stosunki pomiędzy kołami gospodarczymi, a państwem ulegną znacznej poprawie. Jest to, oczywiście, czynnik wybitnie zwyczajowy.

W NIEMCZECH CISZA

Cisza panowała natomiast na giełdach niemieckich. Nawet prasa niemiecka, wstrzemięźliwa naogół, wskazuje na brak transakcji i „nominalny” charakter notowań. Najbliższy tydzień okaże, czy wogóle i jaki mianowicie oddźwięk znajdą na giełdach ostatnie zarządzenia i wystąpienia antyżydowskie.

Obserwator.

REFORMACKIE
PIGUŁKI Z MARKĄ ZAKONNIK
STOSUJĄ SIĘ:
JAKO REGULUJĄCE ŻOŁĄDEK,
PRZY CIERPIENIACH WĄTROBY,
NADMIERNEJ OTYŁOŚCI,
UŚMIERZAJĄCE HEMOROIDY
I PRZY SKŁONNOŚCIACH
DO OBSTRUKCJI SĄ ŁAGODNYM
ŚRODKIEM PRZECZYSZCZAJĄCYM.
UŻYĆ 1-2 PIGUŁKI NA NOC.

Czytajcie

Gazetę Giełdową
i Losowań

Zaolzie w naszym życiu gospodarczym

Janusz Ignaszewski „Śląsk Zaolzański w życiu gospodarczym Polski”, Katowice, 1938.

Pisaliśmy już, bezpośrednio po powrocie Zaolzia do Rzeczypospolitej, o niezwykle wielkim gospodarczym znaczeniu ziem zaolzańskich. Obecnie, jako odbitka z czasopisma „Hutnik”, organu Związku Polskich Hut Żelaznych, pojawiła się niezwykle cenna praca na ten temat. Autor jej, p. Ignaszewski, z racji stanowiska jakie zajmuje w organizacji polskiego hutnictwa, jest bodaj jednym z najbardziej kompetentnych fachowców dla oceny znaczenia gospodarczego Zaolzia, na którym przemysł hutniczo-górnicy odgrywa przecież tak wielką rolę.

ZAOLZIE — ODWIECZNE POLSKIE

Swe uwagi rozpoczyna autor wykazaniem polskości tej ziemi. Śląsk zaolzański od zarania dziejów był polski. Jako taki traktują tereny Zaolzia stare, pochodzące z 11 wieku dokumenty (t. zw. „dyplomaty kardynała Idziego”), za ziemię polską uważa go Długosz. Śląsk zaolzański, jak stwierdza autor, stanowi „południowo-zachodnie odgałęzienie jednolitego pod względem geologicznym i etnograficznym Wielkiego Zagłębia Polskiego”.

Zagłębie to, jeszcze przed przyłączeniem Cieszyńskiego, znalazło się w większości swej w rękach Polski. Z produkcji przedwojennej tego zagłębia należało już w r. 1937 do Polski 100% wydobycia rudy żelaznej i cynku surowego, 68% węgla kamiennego, 59% stali, 50% surówki żelaza, 31% koksu. Obecnie, po przyłączeniu Zaolzia udział Polski w produkcji zagłębia wzrósł do 83% węgla kamiennego, 85% koksu, 83% produkcji surówki i żelaza i 86% produkcji stali. Pozostałych kilkanaście procent należy do, znajdującego się w rękach Rzeszy, Śląska Opolskiego.

ANALIZA GOSPODARSTWA ZAOLZIA

Zaolzie — to teren wysoce uprzemysłowiony. Na terenie dwóch powiatów, odrazu przyłączonych do Polski (jak wiadomo, później nastąpiły jeszcze drobniejsze korektury graniczne na naszą korzyść), liczących 227 tys. ludności, znajdowało się 6,676 zakładów przemysłowych i handlowych, zatrudniających 59 tys. ludzi. Zwraca uwagę zarówno wysoki odsetek, jaki zatrudnieni w przemyśle i handlu stanowią w stosunku do ogółu ludności, jak i stosunkowo wysoka przeciętna liczba zatrudnionych, przypadająca na jeden warsztat pracy. Zaolzie posiada strukturę wysoko rozwiniętych, przemysłowych krajów Zachodu.

Równie wysoko stoi produkcja Zaolzia. Śląsk Cieszyński dostarczał około 75% ogólnej czechosłowackiej produkcji węgla kamiennego i niemal 100% tejże produkcji koksu. Na terenie, przyłączone do Polski przypadają ponad 60% tej produkcji. Produkcja hutnicza Trzyńca stanowiła o-

koło jednej trzeciej produkcji hutniczej całej Czechosłowacji.

GŁÓWNE KONCERNY ZAOLZIA

Górnictwo węglowe Zaolzia znajduje się w rękach czterech zasadniczych grup prywatnych, a mianowicie:

Towarzystwo Górnico-Hutnicze („Banska a Hutni Spolecnost”) posiada 5 kopalń i 2 koksownie,

hr. Larisch-Mönnich posiada 5 kopalń i 1 koksownię,

Gwarectwo Orłowa-Łazy posiada 3 kopalnie i 1 koksownię, Zakłady Witkowskie posiadają jedną kopalnię.

Ponadto 2 kopalnie i 1 koksownia należały dotąd do Skarbu Czechosłowackiego. Obecnie przejdą one na własność Państwa Polskiego. Tranzakcja, mocą której, już w czasie kryzysu, zostały one sprzedane S. A. „Zbrojowka”, również zresztą kontrolowanej przez Skarb Czechosłowacki, zostanie unieważniona.

W hutnictwie i przemyśle metalowym ciężkim istnieją, obok Zakładów Trzyńskich, które omówimy osobno, następujące większe zakłady: Albert Hahn w Boguminie (1 wielki piec, 3 piece martinowskie — produkcja rur, różnego typu żelaza handlowego i blach) oraz we Fryszacie: Jaekel S. A. (fabryka rur i bednarki, zatrudniająca do 700 robotników, zakłady Mücke-Melder S. A. (należące do, znanej i w Polsce firmy Schicht, wyrabiające blachy różnego rodzaju, zatrudniająca do 500 robotników), oraz fabryka śrub, nitów, haków i t. p. Samuela Blumentala, zatrudniająca około 300 robotników.

OLBRZYM TRZYŃCIECKI

Na czoło jednak wszystkich zakładów przemysłu hutniczego na Zaolziu wysuwa się koncern Banska a Hutni Spolecnost. Prezesem Rady Nadzorczej tego koncernu jest znany przemysłowiec francuski Eugene Schneider z Creuzot, wiceprezesem czeski ekonomista, prezes Zivnostenska Branka, Jaroslav Preiss. Portfel większościowy akcji tego koncernu znajduje się w rękach, związanej z koncernem Schneider-Creuzot, „Union Europeenne”, tej samej, która kontroluje u nas m. in. „Hutę Bankową” i „Gwarectwo Hr. Renard”.

Do Banska a Hutni Spolecnost należą:

1) wspomnianych już przedtem 5 kopalń i 2 koksownie.

2) zakłady trzyńskie, obejmujące 4 wielkie piece o łącznej zdolności wytwórczej 550 tys. t. surówki wszelkiego rodzaju, stalownię, o 13 piecach martinowskich i 1 piecu elektrycznym o łącznej zdolności wytwórczej 600 tys. t. stali, walcownię o 8 zespołach, o łącznej zdolności wytwórczej 500 tys. t. wytworów.

3) kopalnie rudy żelaznej.

4) fabryka drutu w Boguminie o zdolności wytwórczej 60 tys. t. rocznie.

5) piece wapienne i elektro-

Wytwórczość tego koncernu w r. 1937 wynosiła m. in.: 4,1 mil. t. węgla kamiennego, 1,06

mil. t. koksu, 485 tys. t. surówki, 552 tys. t. stali surowej, 463 tys. t. wyrobów walcowni, 121 tys. t. wytworów gotowych i dalszej obróbki. 274 tys. kWh energii elektrycznej.

Kapitał akcyjny Banska a Hutni wynosi 250 mil. k. cz. rezerwa specjalna 400 mil., kapitały rezerwowe różnych typów łącznie 224 mil. k. cz. W aktywach główne pozycje to maszyny i urządzenia techniczne (384 mil. k. cz.), urządzenie kopalń (66 mil. k. cz.) budynki (mieszkalne — 142 mil. k. cz., fabryczne — 97 mil. k. cz.), dłużnicy (303 mil. k. cz.). Zysk netto towarzystwa, po dokonaniu odpisów amortyzacyjnych na sumę 113 mil. k. cz., wyniósł 38 mil. k. cz.

Dyrektorem naczelnym był dotąd p. Krulis-Randa, zasiadający m. in. we władzach polskiej spółki akcyjnej „Węgierska Górka”, kontrolowanej przez Banska a Hutni.

Poza obrębem Rzeczypospolitej pozostała znaczna część dotychczasowego majątku tego koncernu, m. in. kopalnie węgla, rud żelaznych, manganowych, elektrownia, wapienniki i szereg fabryk, należących do przemysłu metalowo-przetwórczego.

PROBLEM PRZYSZŁOŚCI GOSPODARCZEJ ZAOLZIA

Przyłączenie Zaolzia stworzyło problem gospodarczy, który p. Ignaszewski ujmuje trafnie słowami: „Przejęcie Śląska Zaolzańskiego zwiększyło w wybi-

nym stopniu aparat wytwórczy oraz potencjał wywozowy Rzeczypospolitej. Natomiast nieporównanie w mniejszym stopniu wzrosła pojemność wewnętrznej rynku zbytu”.

Zagadnienie brzmi więc: jak w tych zmienionych warunkach utrzymać pełne zatrudnienie przemysłu zaolzańskiego?

P. Ignaszewski daje na to następującą odpowiedź:

Przed wszystkim trzeba dokonać nowego podziału pracy pomiędzy hutami, dążąc do tego, by huty zaolzańskie produkowały takie gatunki wytworów hutniczych, które dotąd musieliśmy sprowadzać z zagranicy.

Następnie trzeba podnieść konsumpcję żelaza na rynku wewnętrznym Polski, m. in. przez podniesienie inwestycji kolejowych, rozbudowę przemysłu żelazo-przetwórczego i fabryk samochodów, zwłaszcza na terenie C. O. P., podjęcie budownictwa okrętów na stocznich gdyńskiej i gdańskiej.

Wreszcie trzeba, drogą pertraktacji z dotychczasowymi kontrahentami handlowymi Zaolzia dążyć do utrzymania jego dotychczasowych zagranicznych rynków zbytu i dalszego ich rozszerzenia.

Tylko w ten sposób, zdaniem p. Ignaszewskiego, niewątpliwie kompetentnego w dziedzinie przemysłu górnico-hutniczego, uda się uzyskać rzeczywiste zespolenie z Rzeczypospolitą przemysłu zaolzańskiego.

Bankowość prywatna we wrześniu 1938 r.

Niezwykle doniosłe wydarzenia polityczne, jakie miały miejsce we wrześniu, wpłynęły na dość poważne zmiany w bilansach banków prywatnych i domów bankowych.

Łączna suma kapitałów obcych zmniejszyła się o 19,7 mil. zł. Ubytek kapitałów obcych zanotowano we wszystkich grupach instytucyj kredytu krótkoterminowego.

Ogólny stan wkładów uległ zmniejszeniu o 51,1 mil. zł., co stanowi, w stosunku do ogólnego stanu wkładów z końca poprzedniego miesiąca ca 11,7%.

Pozostałości na rachunkach bieżących zmniejszyły się o 10,7 mil. zł.

Na wypłatę wycofywanych wkładów instytucje bankowe zużyły częściowo własne rezerwy kasowe, które na skutek tego uległy zmniejszeniu o 12,7 mil. zł.

Wzrost redyskonta wyniósł 46,5 mil. zł.

Łączny stan zobowiązań instytucyj kredytu krótkoterminowego wobec banków krajowych i zagranicznych zmniejszył się o 10,9 mil. zł. Zobowiązania wobec banków krajowych spadły o 8,0 mil. zł., wo-

bec zaś banków zagranicznych — o 2,9 mil. zł.

Równocześnie lokaty w bankach zmniejszyły się o 9,0 mil. zł.

Pomimo tak znacznego oddziaływania kapitałów obcych ogólna suma akcji kredytowej uległa dalszemu zwiększeniu o 8,4 mil. zł. Wzrost udzielonych kredytów przypada prawie w całości na grupę banków krajowych (o 8,1 mil. zł.), głównie w pożyczkach: „dyskonto” i „kredyty w rachunkach bieżących”. Oddziały banków zagranicznych zwiększyły sumę udzielonych kredytów zaledwie o 0,4 mil. zł.

Wzrost rozdysponowanych kredytów od 1 stycznia do 1-go października b. r. wyniósł 41,2 mil. zł.

Pogotowie kasowe (stosunek kasy, sum do dyspozycji, biletów skarbowych, walut zagranicznych — do sumy wkładów, rachunków bieżących, różnych natychmiast płatnych zobowiązań wobec banków krajowych i zagranicznych oraz sum przechodnich (na dzień 1 października 1938 r. wynosiło 9,3%.

Stan pozycyj wynikowych roku bieżącego na dzień 1 października przedstawia nadwyżkę pozycyj wynikowych dodatkich w wysokości 24,8 mil. zł.

ODZNACZENIE

Zarządzeniem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej odznaczony został Złotym Krzyżem Zasługi Dr. Emil Spaet, wy-

bitny ekonomista, dyrektor Powszechnego Banku Kredytowego S. A.

**KURSY TRANSAKCYJNE,
NOTOWANE W PAŹDZIERNIKU 1938 R.
NA GIEŁDZIE PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE**

Cyfra pierwsza oznacza kurs najniższy, druga najwyższy.

D e w i z y

Amsterdam	289.30 — 290.25
Berlin	—
Bruksela	89.90 — 90.40
Gdańsk	—
Helsingfors	11.17 — 11.32
Kopenhaga	112.95 — 114.40
Londyn	25.24 — 25.61
Mediolan	28.00
Montreal	5.25 ¹ / ₂ — 5.31
Nowy Jork czek	5.31 ¹ / ₂ — 5.32 ⁷ / ₈
Nowy Jork telegraficzny	5.31 ³ / ₄ — 5.33
Oslo	126.75 — 128.60
Paryż	14.14 — 14.35
Praga	18.20 — 18.30
Sztokholm	130.10 — 132.—
Zurych	120.75 — 121.65

Papiery państwowe:

3% Prem. Poż. Inwestycyjna I em.	82.00 — 84.50
3% Prem. Poż. Inwestycyjna I em. (ser.)	92.00 — 94.50
3% Prem. Poż. Inwestycyjna II em.	83.00 — 85.50
3% Prem. Poż. Inwestycyjna II em. (ser.)	93.75 — 95.75
4% Prem. Poż. Dolarowa (Dolarówka)	41.75 — 43.25
4% Poż. Konsolidacyjna	66.00 — 68.50
4% Poż. Konsolidacyjna (odc. drobne)	65.50 — 68.25
4 ¹ / ₂ % Wewnętrz. Poż. Państw.	64.75 — 66.75
4 ¹ / ₂ % Wewnętrz. Poż. Państw (odc. drobne)	65.63 — 66.50
5% Poż. Konwersyjna	68.00 — 69.75
5% Poż. Konwersyjna (odc. drobne)	66.50 — 68.50
5% Konwersyjna Pożyczka Kolejowa	66.75 — 68.50
5% Konwers. Poż. Kolejowa (odc. drobne)	65.50 — 66.75
7% L. Z. Państw. Banku Polskiego	83.25
8% L. Z. Państw. Banku Rolnego	94.00
5 ¹ / ₂ % L. Z. i Oblig. Komun. B. G. K.	81.00
6% Oblig. Banku G. K. III em.	97.00
7% L. Z. i Oblig. Komun. B. G. K.	83.25
8% L. Z. i Oblig. B. G. K.	94.00
8% Oblig. Budowl. B. G. K.	93.00

Prywatne papiery lokacyjne:

8% L. Z. funtowe Tow. Kred. Przem. Pol.	91.00
4% L. Z. Ziemskie — VI S.	54.00 — 54.50
4 ¹ / ₂ % L. Z. Ziemskie V S.	63.50 — 65.00
4 ¹ / ₂ % L. Z. Ziemskie V S. (odc. drobne)	64.50 — 65.00
8% L. Z. Ziemskie (gwarant.) dol.	—
4 ¹ / ₂ % L. Z. Ziemskie we Lwowie 55-letnie	64.00 — 64.50
4% L. Z. Poznańsk. Ziemstw. Kred.	54.50
4 ¹ / ₂ % L. Z. Poznańsk. Ziemst. Kred. ser. L.	62.50 — 64.50
4 ¹ / ₂ % L. Z. Pozn. Ziem. Kred. ser. L. (drobne)	63.00
4 ¹ / ₂ % L. Z. Poznańsk. Ziemst. Kred. ser. K.	63.50
4 ¹ / ₂ % L. Z. m. Warszawy	73.00 — 75.00
5% L. Z. m. Warszawy	76.25 — 78.75
5% L. Z. m. Warszawy (odc. drobne)	77.00 — 78.75
5% L. Z. m. Warszawy z 1933 r.	72.25 — 75.50
5% L. Z. m. Warszawy z 1933 r. (drob.)	73.38 — 74.88
5% L. Z. m. Warszawy 1936 r.	69.75 — 72.00
5% L. Z. m. Warszawy 1936 r. (drobne)	71.25 — 72.25
5% L. Z. m. Częstochowy 1933 r.	64.00
5% L. Z. m. Kalisza z 1933 r.	60.75
5% L. Z. m. Kielc z 1933 r.	61.50
5% L. Z. m. Lublina z 1933 r.	61.00 — 61.75
4 ¹ / ₂ % L. Z. m. Łodzi	—
5% L. Z. m. Łodzi	70.00
5% L. Z. m. Łodzi z 1933 r.	65.50 — 67.50
5% L. Z. m. Piotrkowa z 1933 r.	64.00
5% L. Z. m. Piotrkowa z 1938 r.	58.88
5% L. Z. m. Płocka	—
5% L. Z. m. Radomia	61.00
5% L. Z. m. Radomia z 1933 r.	60.50 — 61.00
4 ¹ / ₂ % Obligacje m. st. Warszawy V poz.	—
6% Obligacje m. st. Warszawy VI poz.	79.00
5 ¹ / ₂ % Obligacji m. Warszawy VII poz.	69.50 — 70.50
6% Oblig. m. st. Warszawy VIII i IX poz.	74.00 — 75.00
8% Poż. Szkolna m. Warszawy	77.50 — 79.00
6% Oblig. m. Łodzi ser. A.	—

A k c j e :

Bank Polski	125.00 — 128.00
Bank Polski (imienne)	124.00 — 126.00
Bank Handlowy	51.00
Bank Zachodni	37.50 — 40.00
Warsz. Tow. Fabr. Cukru	36.00 — 39.75
Warsz. Tow. Kop. Węgla	34.00 — 38.00
Lilpop, Rau i Loewenstein	86.50 — 95.00
Modrzejów	18.00 — 22.25
Norblin	100.00 — 105.00
Ostrowiec	63.00 — 66.25
Starachowice	41.25 — 45.50
Haberbusch i Schiele	52.50 — 56.50
Żyrardów	57.00 — 64.50
Leszczyński	94.00

**KURSY ORIENTACYJNE
Z DNIA 31 PAŹDZIERNIKA 1938 R.
NOTOWANE NA GIEŁDZIE PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE**

Kurs pierwszy oznacza „sprzedaż”, drugi — „kupno”.

D e w i z y :

Berlin	213.07 — 212.01
Gdańsk	100.25 — 99.75
Helsingfors	11.20 — 11.14
Kopenhaga	113.30 — 112.70
Mediolan	28.08 — 27.94
Montreal	5.28 ³ / ₄ — 5.26 ¹ / ₄
Oslo	—
Tel-Aviv	25.38 — 25.24

B a n k n o t y :

Belgi belgijskie	90.12 — 89.65
Dinary jugosłow.	—
Dolary Stanów Zjedn.	5.31 — 5.28 ¹ / ₂
Dolary kanadyjskie	5.26 ¹ / ₂ — 5.24
Floreny holenderskie	290.04 — 288.30
Franki francuskie	14.21 — 14.11
Franki szwajcarskie	121.15 — 120.35
Funty angielskie	25.38 — 25.22
Funty palestyńskie	25.20 — 24.50
Guldeny gdańskie	100.25 — 99.75
Korony cz.-słow. (odc. do 100 Kor.)	10.75 — 10.40
Korony duńskie	113.30 — 112.45
Korony norweskie	127.43 — 126.45
Korony szwedzkie	130.74 — 129.75
Leje rumuńskie	—
Lewy bułgarskie	—
Liry włoskie (odc. do 50 Lir)	19.20 — 18.50
Marki fińskie	11.20 — 11.50

Pożyczki państwowe:

5% Poż. Konwersyjna	69.25 — 68.75
5% Konwers. Poż. Kolej.	68.00 — 67.00

Listy zastawne towarzystw kredytowych:

8% Tow. Kredyt. Przemysłu Polskiego	—
4% Ziemskie w Warszawie s. VI	54.75 — 54.00
4 ¹ / ₂ % Ziemskie w Warszawie s. V	—
8% Ziem. w Warszawie gwarantowane dol.	80.00 — 79.00
4 ¹ / ₂ % Tow. Kred. Ziem. we Lwowie (55 letnie)	64.00 — 63.50
4% Pozn. Ziem. Kredyt.	54.50 — 53.50
4 ¹ / ₂ % Pozn. Ziem. Kredyt. ser. „L”	63.75 — 63.00
4 ¹ / ₂ % Pozn. Ziem. Kredyt. ser. „K”	63.50 — 62.50
4 ¹ / ₂ % m. Warszawy	74.50 — 74.00
5% m. Warszawy	—
5% m. Częstochowy	65.00 — 64.00
5% m. Częstochowy 1933 r.	64.50 — 63.50
5% m. Kalisza	63.00 — 62.00
5% m. Kalisza 1933 r.	61.00 — 60.00
5% m. Kielc 1933 r.	61.00 — 60.00
5% m. Lublina	63.00 — 62.00
5% m. Lublina 1933 r.	61.50 — 60.50
4 ¹ / ₂ % m. Łodzi	63.00 — 62.50
5% m. Łodzi	67.00 — 66.50
5% m. Łodzi 1933 r.	—
5% m. Piotrkowa	66.00 — 65.00
5% m. Piotrkowa 1933 r.	64.00 — 63.00
5% m. Piotrkowa 1938	59.00 — 58.00
5% m. Płocka	74.50 — 73.50
5% m. Radomia	61.50 — 60.50
5% m. Radomia 1933 r.	60.50 — 59.50

Obligacje:

V 4 ¹ / ₂ % Poż. Konwers. m. Warszawy	62.50 — 61.50
VII 5 ¹ / ₂ % Poż. Konwers. m. Warszawy	70.00 — 69.00
VI 6% Poż. Konwers. m. Warszawy	79.50 — 78.50
VIII i IX 6% Poż. Konwers. m. Warszawy	75.00 — 74.50
8% Poż. Szkolna z 1925 r. S. I. — IV	78.00 — 77.50
5% Poż. Konwers. m. Łodzi 1934 r. ser. B.	—
6% Poż. Konwers. m. Łodzi 1934 r. ser. A.	70.00 — 69.00
4 ¹ / ₂ % (świad. tymcz.) B-ku Akceptac.	101.00 — 100.00
5% Konwers. Pol. Banku Komun. II e.	71.00 — 70.00
5% Konwers. Pol. Banku Komun. III e.	77.00 — 76.00
5% Konwers. Pol. Banku Komun. IV e.	77.00 — 76.00
5 ¹ / ₂ % Pol. Banku Komun. V e.	76.00 — 75.00
5 ¹ / ₂ % (gwarant.) Pol. Banku Kom. VI e.	82.00 — 81.00
5% Zakładów Ostrowieckich	67.00 — 65.00

REDAKCJA: Warszawa, Al. Jerozolimskie 93, tel. 6-38-19. ADMINISTRACJA: ul. Śto Krzyska Nr 25, w Domu Bankowym „Józef Skowronek i S-ka. Spółka Komandytowa”, tel. 5-06-34. Administracja czynna z wyjątkiem świąt i niedziel od godz. 9-ej do 16-ej. Konto P. K. O. Nr 27111. DZIAŁ OGŁOSZEŃ: Warszawa, Mazowiecka 3 m. 16, tel. 2-16-82. WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie i na prowincji: rocznie: zł. 20.—, półrocznie: zł. 10.—, kwartalnie: zł. 5.—, miesięcznie: zł. 1.80. Zagranicą rocznie: zł. 26.—. Numer pojedynczy 50 groszy. CENA OGŁOSZEŃ: strona zł. 800.— 1/2 strony zł. 450.—, 1/4 strony zł. 250.—, 1/8 strony zł. 200.—, 1/16 strony zł. 150.—. Drobne ogłoszenia: po złotych 1 za wiersz milim. lub jego miejsce.